

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27.01.1967, sp. zn. 5 Co 33/67, ECLI:CZ:KSBR:1967:5.CO.33.1967.1

Číslo: 67/1967

Právní věta: Ustanovení zákona o rodině a vyživovací povinnosti rodičů k dětem (§ 85 a násl. zák. o rod.), z nichž vyplývá, že rozhodnutí soudu, kterým byla rodičům určena výše výživného pro nezletilé dítě za jeho nezletilosti, nepozbývají účinnosti po nabytí zletilosti dítěte, se nevztahují na případ, kdy vyživovací povinnost otce zanikla ještě za platnosti zákona o právu rodinném.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 27.01.1967

Spisová značka: 5 Co 33/67

Číslo rozhodnutí: 67

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Výživné dítěte

Předpisy: 94/1963 Sb. § 85

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 67/1967 sb. rozh.

Ustanovení zákona o rodině a vyživovací povinnosti rodičů k dětem (§ 85 a násl. zák. o rod.), z nichž vyplývá, že rozhodnutí soudu, kterým byla rodičům určena výše výživného pro nezletilé dítě za jeho nezletilosti, nepozbývají účinnosti po nabytí zletilosti dítěte, se nevztahují na případ, kdy vyživovací povinnost otce zanikla ještě za platnosti zákona o právu rodinném.

(Rozsudek krajského soudu v Brně ze dne 27. ledna 1967, [5 Co 33/67](#).)

Okresní soud ve Vyškově vyhověl návrhu a zrušil dnem 18. 11. 1966 vyživovací povinnost, stanovenou usnesením okresního soudu ve Vyškově ze dne 20. 1. 1961.

Krajský soud v Brně změnil rozhodnutí soudu I. stupně tak, že se zamítá návrh se žádostí, aby byla počínaje dnem 1. 10. 1966 zrušena povinnost otce O. Ř. platit na úhradu osobních potřeb J. Ř. částku 290 Kčs měsíčně.

Z odůvodnění:

Krajský soud při přezkoumání napadeného rozsudku a řízení mu předcházejícího zjistil ze spisu

okresního soudu ve Vyškově, že o výživném O. Ř. k synu J. Ř. bylo naposledy rozhodováno usnesením okresního soudu ve Vyškově ze dne 26. 9. 1962, jímž nebyla zrušena otcova vyživovací povinnost k tehdy nezletilému synovi stanovená usnesením okresního soudu ve Vyškově ze dne 20. 1. 1961. Opatrovnictví v této věci bylo zrušeno dnem 3. 3. 1963, kdy J. Ř. nabyl zletilosti. Tímto dnem odpadla vyživovací povinnost otce O. Ř. k synu J. podle § 39 zák. o právu rodinném č. 265/1949 Sb., neboť vyživovací povinnost v tomto zákonném ustanovení rodičům uložená se týkala jen dětí nezletilých. Vyživovací povinnost rodičů ke zletilým dětem byla upravena zvlášť v ustanovení § 72 cit. zák.

Jestliže tedy vyživovací povinnost otce O. Ř. k synu J. Ř., založená cit. rozhodnutím zanikla ještě za platnosti zákona o právu rodinném č. 265/1949 Sb. (§ 104 zák. o rod. č. 94/1963 Sb. a § 498 o. z. č. 40/1964 Sb.), není důvodu, aby se O. Ř. domáhal zrušení této vyživovací povinnosti cestou soudního sporu. Na tyto případy nelze totiž vztahovat ustanovení o vzájemné vyživovací povinnosti rodičů a dětí obsažená v první hlavě třetí části zákona o rodině (§ 85 až § 87), která nerozlišují vyživovací povinnost rodičů k nezletilým a ke zletilým dětem (srov. též důvodovou zprávu k vládnímu návrhu tohoto zákona str. 31) a ze kterých tedy vyplývá, že rozhodnutí soudu, kterým byla rodičům určena výše výživného pro nezletilé dítě za jeho nezletilosti, nepozbývají automaticky účinnosti po nabytí zletilosti dítěte. Odlišné poučení, jehož se navrhovatel dostalo od nižších soudů, bylo nesprávné.

Pokud O. Ř. prohlásil u okresního soudu jen do protokolu, že bude přispívat na výživu syna J. částkou 290 Kčs měsíčně, pak nejde o úpravu jeho vyživovací povinnosti obsaženou v soudním rozhodnutí, takže přestal-li by ji dobrovolně plnit, bylo by věcí odpůrce J. Ř., aby sám podal návrh proti němu jako otci na určení výživného (§ 86 odst. 3 zák. o rod.). Bylo by však jistě správné, aby O. Ř. citlivě zvážil odůvodněné potřeby svého syna, které jsou u vysokoškolského studenta jistě poněkud vyšší a přiměřenou částkou (se zřetelem i na přiměřený příspěvek matčin J. Ř.) na úhradu jeho osobních potřeb dále přispíval.

Pokud by snad byl veden pro výživné J. Ř. proti O. Ř. na základě usnesení okresního soudu ve Vyškově ze dne 20. 1. 1961 soudní výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy (dříve exekuce na plat), bylo by na povinném, aby podal u příslušného okresního soudu návrh na zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. b) o. s. ř., neboť toto rozhodnutí se stalo, jak již bylo dříve dovozeno, neúčinným.